



Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος μεταβαίνων εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ὀργισθῆ.

ὅποια συνήθως περιίπτανται. Δύναται δηλαδή πολὺ καλῶς νὰ διακρίνωσι τὰ χρώματα. Πρὸς ἀπόδειξιν λάβετε μερικά τεμάχια ὕλου, ἕκαστον διαφορετικοῦ χρωματισμοῦ καὶ ἀρ' οὗ στάξετε ἐπ' αὐτῶν σταγόνας τινος σιροπίου, ἐκθέσατέ τα εἰς μέρος ὅπου περιίτανται ἔντομα. Αἱ μέλισσαι θὰ μεταβοῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὰς ἐρυθρὰς ὕλους, αἱ μυῖαι εἰς τὰς πρασίνας, αἱ χρυσαλλίδες εἰς τὰς κίτρινας, οἱ κόνωπες εἰς τὰς λευκὰς κ.λ.π.

Ἄλλ' ὁλόγρει καὶ εὐθυμὸς ἀποψὶς μᾶς ἄλλης θεωρίας ὀλίγων... μεταφυσικῆς περὶ ἐπιδράσεως τῶν χρωμάτων ἐπὶ τῆς... εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἔνας Ἀμερικανὸς μυστικιστῆς δίδει μίαν θαυμασίαν συμβουλήν. Θέλετε νὰ γίνετέ εὐτυχής; Κλεισθῆτε ἐντελῶς γυμνὸς εἰς δωμάτιον ἐντελῶς γυμνῶν ἐπίπλων. Καθίσατε κατὰ γῆς μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐστραμμένους πρὸς ἀνατολὰς. Ἡ σκέψις σας νὰ εἶνε διαρκῶς προσηλωμένη εἰς τὸ ποθούμενον. Ἄν ἐπιθυμείτε δόξαν, οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου πρέπει νὰ εἶναι πράσινοι. Ἄν ἔρωτα, ἐρυθροί. Ὑπάρχουν ὁκτὼ χρώματα ἀνταποκρινόμενα εἰς ἰσαριθμοὺς ἐπιθυμίας. Ὁ Ἀμερικανὸς ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς συνταγῆς του, ἀρκεῖ ὁ δοκιμάζων αὐτὴν νὰ ἔχη ἀπόλυτον πίστιν. Αἱ ἀναγράφουσαι τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἐφημερίδες μᾶς πληροφοροῦν ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικανὴν ἐπικρατοῦν τρομεροὶ... καύσωνες.

Ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Λαβεντάν δημοσιεύει σκέψεις του περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν θὰ ἔχη ὁ πόλεμος ἐπὶ τῆς συγχρόνου τέχνης.

Ὁ καλλιτέχνης καίτοι μὴ ἀσκῶν τὸ ἐπάγγελμα του, δὲν ἀδρανεῖ μετέωρος τοῦ πολέμου. Βλέπει καλλίτερα κάμνει μελέτας ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Τὸ χαράκιωμα εἶνε δι' αὐτὸν ἐν ἐργαστήριον· πλήθος συνθέσεων ἀπὸ ἐκεῖ θὰ γονιμοποιηθῶν. Ὁ πόλεμος θέλων νὰ ἀναπληρώσῃ

τὰς ἀπείρους ἀπολείας ἃς ἐπροξένησεν εἰς τὴν τέχνην καὶ τοὺς θεράποντάς της, προσπαθεῖ τοῦλάχιστον νὰ ἐπανεξήσῃ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐπιζῶντας τὰς πηγὰς τῶν συγγινήσεων, τοὺς πυρπολεῖ καὶ τοὺς ὑπερθερμαίνει ὡς ἐστίας παραγωγικὰς καὶ τοὺς γεμίζει μὲ ὀρμὰς, σκέδια, ὄνειρα, φλόγας. Συγχρόνως δὲ γεννᾷ νέους καλλιτέχνας ἐκ τῶν αὐτῶν θεμελιωδῶν σεισμῶν. Ὁ πόλεμος θὰ δημιουργήσῃ σοβαρὰτητα συλλήψεων.

Ὑπάρχουν Ἕλληνες καλλιτέχνηται ἄγνωστοι εἰς τὴν πατρίδα των καὶ γνωστοὶ εἰς τὸν ξένον κόσμον. Εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἐν Παρισίοις κ. Ἐμμ. Καβάκος. Ἐκ Κυθήρων καταγόμενος μετέβη τῷ 1901 δέκαεξαετῆς εἰς Ἀμερικὴν. Ἐφοίτησεν εἰς καλλιτεχνικὴν σχολὴν κατ' ἀρχὰς ζωγραφικὴν καὶ ἔπειτα γλυπτικὴν εἰς τὴν τεχνικὴν σχολὴν Ράιναρτ. Ἀριστεύσας μετὰ τετροσετῆ σπουδῆν τῆς γλυπτικῆς εἰς τὸν τελικὸν διαγωνισμόν, ἐπέτυχε τετραετὴ ὑποτροφίαν πρὸς τελειοποίησιν εἰς Παρισίους. Αἱ ἐν Παρισίοις ἐργασίαι του, ἐκτεθεῖσαι εἰς τὸ Salon ἔτυχον εὐφημοτάτης μνείας. Τὸ πρῶτον ἔργον ὅπερ ἐξέθεσε (τῷ 1913) εἶνε ὁ «Πόθος τοῦ Ἰδεώδους» τυχὸν *medaillon honorable*. Τὸ ἄγαλμα παριστάνει ἔφηρον ἐν ὀρμητικῇ φορᾷ ἀνεγειρόμενον ἐπὶ κεκλιμένης στάσεως, μὲ τὸ πρόσωπον ἀτειλὸν ὑψηλὰ. Ἐν προσπαθείᾳ πρὸς σύλληψιν τοῦ ἰδεώδους εἶνε ἐτοιμῆ ἡ δεξιὰ χεὶρ, ἐνῶν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑποβοηθῆται τὸ σῶμα πρὸς ἔγερσιν. Τὸ ὥραϊον αὐτὸ ἔργον κοσμεῖ τὸν προθάλαμον τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βαλτιμόρης ἐν Ἀμερικῇ. Τῷ 1914 ἐξέθεσεν εἰς τὸ Salon τὸν «Σκεπτόμενον» ρωμαλεόν σῶμα, μὲ ἀνατομικὴν ἀκρίβειαν μᾶλλον ἢ ἀπόδοσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ λογιμοῦ, ἣν περισσότερο ἐπέτυχεν εἰς τὴν «Σκέψιν» μίαν βαθιὰ ψυχολογικὴν κερφαλὴν γέροντος. Ἄλλα ἔργα του ὀνομαστά εἶνε ἡ «Χορεύτρια» καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Μπεδαριέ.

ΔΑΦΝΙΣ